

तस्मादत्रैवस्थितोऽपि विगतविक्रवः अव्याकुलः सन् सुहृदा आत्मना सारथिरूपया बुद्ध्यैव आत्मानं तमसः संसारादुद्धरिष्यामि अनेकरंध्रं नानाग
र्भवासरूपमेतत् व्यसनंदुःखं यथामेमाभविष्यत् न भविष्यति तथा कात्रतवसाधनसामग्रीतत्राह उपसादितौ हृदयं प्रापितौ विष्णोः पादौ येन मया सः
॥ २१ ॥ दशमासाः परिच्छेदकायस्येति प्रसूतिपूर्वक्षणोपलक्षणम् ऋषिर्जीवः सद्यः तत्क्षणमेव अवाचीनमबाङ्मुखं सूतिहेतुर्मारुतः क्षिपति नुदति
॥ २२ ॥ अवसृष्टः अधः क्षिप्तः सन् ॥ २३ ॥ रोरूयति रोरूयते ॥ २४ ॥ परस्य छंदमभिप्रायमविदुषा अनभिप्रेतं स्तन्यार्थं रोदने उदरव्यथां प्रक

तस्मादहं विगतविक्रव उद्धरिष्य आत्मानमाश्रुतमसः सुहृदात्मनैव ॥ भूयो यथा व्यसनमेतदनेकरंध्रं मामेभ
विष्यदुपसादितविष्णुपादः ॥ २१ ॥ कपिल उवाच एवं कृतमतिर्गर्भे दशमास्यः स्तुवन् नृषिः ॥ सद्यः क्षिप
त्यवाचीनं प्रसूत्यै सूतिमारुतः ॥ २२ ॥ तेनावसृष्टः सहसा कृत्वा वाक्शिर आतुरः ॥ विनिष्क्रामति रुच्छेण निरु
च्छ्वासो हतस्मृतिः ॥ २३ ॥ पतितो भुव्यस्तुङ्गमूत्रे विष्टाभूरिव चेष्टते ॥ रोरूयति गते ज्ञाने विपरीतां गतिं गतः ॥
॥ २४ ॥ परछंदं न विदुषा पुष्यमाणो जनेन सः ॥ अनभिप्रेतमापन्नः प्रत्याख्यातुमनीश्वरः ॥ २५ ॥ शायितोऽ
शुचिपर्यं केजंतुस्वेदजदूषिते ॥ नेशः कंदूयनेऽगानामासनोत्थानचेष्टने ॥ २६ ॥ तुदंत्यामत्वचं दंशामशका
मत्कुणादयः ॥ रुदंतं विगतज्ञानं क्रमयः क्रमिकं यथा ॥ इत्येवं शैशवं भुक्त्वा दुःखं पौगंडमेव च ॥ २७ ॥ अल
ब्धाभीप्सितो ज्ञानादिद्धमन्युः शुचार्पितः ॥ सहदेहेन मानेन वर्धमानेन मन्युना ॥ करोति विग्रहं कामी कामिष्वं
तायचात्मनः ॥ २८ ॥ भूतैः पंचभिरारब्धे देहे देहबुधोऽसकृत् ॥ अहं ममेत्यसद्वाहः करोति कुमतिर्मतिम् ॥ २९ ॥

ल्प्यनिबरसपानम् उदरव्यथयारोदने स्तनपानमित्यादि ॥ २५ ॥ आसनोत्थानचेष्टने चानीशः सन्नोरूयति इत्यनुषंगः ॥ २६ ॥ आमाकोमला
त्वक्प्रयस्यतं विगतं गर्भं जातं ज्ञानं यस्य शैशवं पंचवर्षाणि ततः पौगंडं यौवनादवाकृतत्रचाध्ययनादिदुःखम् ॥ २७ ॥ यौवनदुःखमाह सार्धैस्त्रिभिः
अलब्धाभीप्सितत्वेन शुचार्पितः व्याप्तः अज्ञानादिद्धो दीप्तो मन्युर्यस्य सः देहेन सहैव वर्धमानेनाभिमानेन मन्युना च विग्रहं विरोधं करोति आत्मनो
ऽतायनाशाय ॥ २८ ॥ अज्ञानं प्रपंचयति भूतैरारब्धे देहे असति देहादावाग्रहो यस्य असदाग्रहोऽहं ममेति मतिं करोति ॥ २९ ॥